

Posudek oponenta diplomové práce

Barbora Pospíšilová: *Deliktní odpovědnost fyzických osob v ochraně životního prostředí*

Datum odevzdání práce: 18. března 2009

Téma a rozsah práce:

Práce je zpracována v rozsahu 65 stran samotného textu, doplněného o předepsané přílohy (anglické resumé, seznam použitých pramenů, klíčová slova). Vlastní text práce je, včetně úvodu a závěru, rozdělen do sedmi kapitol, ve kterých se autorka postupně zabývá obecnými otázkami právní odpovědnosti, dále deliktní odpovědností v ochraně životního prostředí, trestněprávní odpovědností a odpovědností za správní delikty (de lege lata i de lege ferenda) a jejich srovnáním s vybranými zahraničními právními úpravami – Slovenskem a Německem.

Aktuálnost tématu: Přestože se jedná o téma, které je v rámci katedry práva životního prostředí PFUK v Praze velmi často zpracováváno, nijak to neubírá na jeho významu. Zejména v oblasti trestněprávní odpovědnosti se, vzhledem k přijetí nového trestního zákona, jedná o téma vysoce aktuální, které nabízí řadu problémů a otázek. V oblasti správně-právní odpovědnosti sice nedochází v současné době k tak zásadnímu vývoji pozitivní právní úpravy, ovšem ani v této oblasti nelze právní úpravu de lege lata označit za zcela uspokojivou. Z obou důvodů lze autorku pochválit za výběr zvoleného tématu.

Náročnost tématu: Zvolené téma lze považovat za jedno z nejnáročnějších. Náročnost tématu je dána jednak širší právní úpravou, jednak její částečnou roztržitostí (správní delikty). Vliv nepochybně sehrává i zmíněný vývoj právní úpravy. Na druhé straně se jedná o téma, které je relativně dobře zpracováno v odborné literatuře, neboť otázkám ekologickoprávní odpovědnosti a odpovědnosti vůbec je věnována soustavná pozornost. Škoda, že autorka některé prameny při své přípravě na psaní diplomové práce vynechala.

Hodnocení práce:

Způsob zpracování práce hodnotím jako průměrný. Práce je sice zpracována v poměrně značném rozsahu, ovšem základní text je téměř výlučně popisný (citelné u obou českých trestních zákonů, a především obou zahraničních právních úprav). Mnohem lépe dopadly části komparační a závěry práce, souhlasím například s autorčinými závěry stran nového českého trestního zákona, byť osobně bych byl ještě kritičtější. Z obsahového hlediska nejvíce vytýkám autorce, že její práce neobsahuje problematiku mezinárodního a evropského komunitárního práva v oblasti deliktní odpovědnosti na úseku ochrany životního prostředí. Dále práce vůbec neobsahuje, až na výjimky (odpady), speciální trestné činy týkající se zvláštních zdrojů ohrožování životního prostředí (jak v současném, tak v novém trestním zákoně). Autorka se vůbec nezabývala rozbořem české soudní judikatury, čímž značně snížila vypovídací schopnost práce. Konečně upozorňuji, že na str. 43 chybí výklad § 328 německého trestního zákona vůbec a výklad klíčového § 329 je značně neúplný a výklad německé právní úpravy správních deliktů je velmi povrchní (str. 60).

Práce s odbornou literaturou: Autorka se seznámila s odbornou literaturou publikovanou na dané téma zřejmě jen povrchně, neboť v textu i v přehledu použité literatury postrádám kromě jiného zejména odborné články otištěné v českých vědeckých časopisech. U německé právní úpravy postrádám práci s německou odbornou literaturou vůbec.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Přes výše uvedené výhrady mohu doporučit posuzovanou práci k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

Otázky k obhajobě:

1. Odpovídá a) současný, b) nový český trestní zákon požadavkům platné úpravy trestněprávní ochrany životního prostředí v evropském komunitárním právu?
2. Existují na úseku právní úpravy ochrany životního prostředí správní delikty fyzických osob nepodnikajících postihované bez ohledu na zavinění?

V Praze dne 10. dubna 2009

JUDr. Vojtěch Štejskal, Ph.D.
oponent diplomové práce